

Iedul cu trei capre

după Octav Pancu-Iași

Trăia odată, în bună vecinătate cu capra cu trei iezi, un ied cu trei capre. Da, ați auzit bine! Avea iedul nostru o capră-mamă, o capră-mătușă și o capră bunică. Era o familie frumoasă și vrednică, cu o căsuță îngrijită și o curte ce strălucea de curățenie. Munceau cele trei capre din zori și până-n seară și tot nu pridideau. Dar, cum se întâmplă de cele mai multe ori când există o singură odraslă în familie, crescuseră iedul atât de răzgâiat încât nici lingura la gură nu și-o ducea, darămite să se îmbrace singur sau altceva.

Dimineața, imediat ce deschidea ochii, striga cât îl ținea gura:
— Capră-mamă!

— Aici sunt, fiul meu iubit!

Capra-mamă, de cum mijeau zorii, se așeza lângă patul iedului până când acesta se trezea, altfel acesta se pornea pe plâns și cu greu îl mai puteai împăca.

— Îmbracă-mă! Nu pot singur...

Capra-mamă abia aștepta să-l servească, fuguța aducea cămașa de pe sârmă, îi călca nădragii și căuta opincile să vadă pe unde sunt aruncate. Apoi se muncea să-i tragă cămașa peste cap, să-i pună nădragii, să-i lege brâul și opincile. Of și vai, capra nădușea toată!

Când era gata îmbrăcat, iedul poruncea din nou:

— Mătușă-capră!

— Te ascult, nepoțelul meu scump!

Mătușa-capră nici nu ieșea dimineța din casă până nu se trezea iedul. Să nu care cumva să nu-l audă când o strigă, că era jale.

— Ospătează-mă! Nu pot singur...

Și mătușa-capră, iute ca vântul, îi încălzea laptele să nu fie nici rece-nici fierbinte ci numai bun de băut, îi rupea mămăliga sau pâinea în bucățele mici de nici nu mai trebuia iedul să mestece și uite așa, o lingură de lapte, un dumaticat de mămăligă, până se făcea amiază și termina iedul de mâncat.

Apoi zburda iedul pe afară până obosea și caprele îl plimbau, pe rând, cu căruciorul și îl fereau de gâze și muște.

Seara iedul se trântea în pat și poruncea:

— Capră-bunică!

— Spune, nepoțelul meu iubit!

— Adoarme-mă! Nu pot singur...

Cât ai clipi, capra-bunică începea să-l legene și să-i cânte încetișor, până când odrasla adormea.

Și acest ritual se repeta în fiecare zi, bieteles capre nu aveau timp să-și termine treburile căci veneau la porunca iedului.

— Capră-bunică, adoarme-mă!

— Mătușă-capră, ospătează-mă!

— Capră-mamă, îmbracă-mă! Nu pot singur!

Iedul era un mic tiran și nimic nu părea să se schimbe.

Însă într-o seară, când caprele ieșiră afară să-și vadă de